

## **Materiały- gr. 0,,B”.**

### **18.05.2020r. Dlaczego potrzebna jest barwa ochronna**

Cele ogólne: – zapoznanie ze sposobem przystosowania się zwierząt do życia w danym otoczeniu; rozwijanie sprawności manualnej.

Cele operacyjne Dziecko: – wyjaśnia znaczenie barwy ochronnej dla zwierząt; maluje obrazek żabki.

Środki dydaktyczne: opowiadanie H. Bechlerowej O żabkach w czerwonych czapkach, wiersz M. Dynowskiej Żaby, ilustracje do opowiadania, kolorowe kartki, kwiatki w czterech kolorach i małe kartki w takich samych kolorach, bębnek, obrazki, zdjęcia różnych żab (z atlasów), farby plakatowe, pędzle, karton, nożyczki, pudełka po zapałkach, zielona bibuła, papierowy motyl, kartki z bloku, kredki, mazaki, napisy, sztalugi, sylwety żab, klocki, karty pracy, cz. 4, s. 40, 41, Przygotowanie... s. 25.

Przebieg dnia

#### **I**

1. Karta pracy, cz. 4, s. 40.
2. Zabawa Wiosenne kolory. Dzieci losują kartki w różnych kolorach; podają nazwę rośliny łąkowej, która ma taki kolor, lub zwierzęcia, które ma taki kolor i mieszka na łące.

#### **II**

### **Słuchanie opowiadania H. Bechlerowej O żabkach w czerwonych czapkach. 1. Zabawa Znikające kolory.**

Nauczyciel układa przed dziećmi kwiatki w czterech kolorach i małe kartki w takich samych kolorach. Zadaniem dzieci jest ułożenie kwiatków na kartkach w taki sposób, aby były bardzo widoczne, a potem tak, aby ich nie było widać (kwiatki położone na kartkach w takich samych kolorach jak one stają się prawie niewidoczne).

2. Słuchanie opowiadania nauczyciela (ilustrowanego obrazkami). Mieszkały dwie żabki w Zielonej Dolinie: Rechota i Zielona Łapka. Zielona Łapka rozglądała się złotymi oczami wokoło, patrzyła na zieloną trawę, na zielonkawą wodę, na swój zielony płaszczyk. – Brzydki

jest ten mój płaszczyk! Nie chcę takiego! – Brzydki! Dlaczego? – dziwiła się Rechota. – Popatrz: zielona trawa, zielony tatarak, zielona woda. I mój płaszczyk zielony. I twój! I nazywam się Zielona Łapka! I wszystko takie zielone... Ach, jak nudno! – A biedronki mają czerwone sukienki... I czarne kropki na sukienkach... – mówiła Rechota. – Może zaprosimy biedronki? Będzie nam wesoło! Zielona Łapka klasnęła z uciechy. – Już wiem! Wywiesimy takie zaproszenie: Kto ma kolor czerwony, jest dziś pięknie proszony. Niech przyjdzie, niech przyleci, kto ma czerwony berecik, czerwony płaszczyk, czerwony krawat – będzie wesoła zabawa! Zapraszają z ukłonem – wszystkie żabki zielone. To zaproszenie wywiesiły żabki na starej wierzbie. Nie upłynęła godzina – przyleciała pliszka. Przeczytała, machnęła ogonkiem: – To nie dla mnie! Nie mam czerwonej czapeczki! Przyleciały wróble, przeczytały, poskakały tu i tam. – To nie dla nas! Nie nosimy czerwonych kapeluszy! Przyleciały dwa dzięcioły. Czytały, wodziły dziobem po literach, potem przejrzały się w wodzie

– Mamy czerwone czapeczki z piórek. To nas zapraszają. Przyjdziemy na bal! Przycłapała pod wierzbę duża, stara żaba. Długo czytała, co żabki napisały. Pokiwała głową: – Po co wam goście? – Jak to po co? – oburzyły się żabki! – Będzie wesoło! – Oj, żeby z tego biedy jakiej nie było! – gderwała stara żaba. Ale żabki nie słuchały jej narzekania. Nie miały czasu. Bo oto usłyszały: – Puk, puk, puk! To pierwsi goście: dzięcioły. Zapukały w drzewo, tak jak goście pukają do drzwi. – Witajcie, witajcie! – zawołały żabki. Dzięcioły w ukłonie nisko schyliły głowy. A żabki mogły wtedy dobrze zobaczyć ich ładne bereciki z czerwonych piórek. – Jak się macie, biedroneczki? – witały żabki nowych gości. – O, i maczki idą! A za makami! Jakież piękne kapelusze! To z głębi lasu przyszedł muchomor. Takich kapeluszy żabki nigdy nie widziały! Wielkie, czerwone, kropki białe na nich i plamki srebrzyste. Żabki przyglądały się gościom, szeroko otwierały duże, okrągłe oczka. Patrzyły na swoje zielone płaszczki i wzdychały: – Taki makowy kołnierzyk mieć! – Sukieneczki biedronek piękniejsze!... A czapeczki dzięciołów?... – Nie, kapelusze muchomorów najpiękniejsze! Ach, oddałabym dziesięć zielonych

płaszczków za jeden taki kapelusz! (...) Potem zagrała świerszczykowa orkiestra. Zaczęły się tańce (...). A tu – blisko za wierzbą... Co to!? – Kle, kle, kle. – Bocian! – krzyknęły żabki przerażone. – Kto go tu prosił? Bociek zaśmiał się, pokiwał dziobem. – A moje czerwone pończochy? Napisałyście przecież wyraźnie: Kto ma kolor czerwony, jest dziś pięknie proszony. Chcę wesoło potańcować na waszej zabawie. Ale żabki nie przywitały gościa w czerwonych pończochach. Uciekły. Tylko tu i tam w trawie świeciły ich złote oczka. Wrócił bociek na swoją łąkę zły i zagniewany. A żabki? O, prędko zapomniały o strachu. Naradzały się teraz z biedronkami – szyły kołnierzyki, sukieneczki w kropki, przymierzały kapelusze muchomorów. Minęła godzina albo dwie. Jak wesoło zrobiło się w Zielonej Dolinie! Wśród zielonej trawy skaczą żabki. Ale jakie wystrojone! Co chwila przeglądają się w stawie, ta poprawia kołnierzyk, tamta obciąga nowy, czerwony płaszczyk. A stara mądra żaba popatrzyła na wystrojone żabki i pokiwała głową: – Oj, żeby z tego jakiej biedy nie było!... Ale żabki nawet nie spojrzały na nią. Nie widziały boćka stojącego na gnieździe. Patrzył z wysoka na Zieloną Dolinę. – Coś czerwonego tam po łące skacze! – dziwi się i przekrzywia głowę. – Co to może być? Sfrunął z gniazda, stanął z daleka. – O! Tu kapelusze same spacerują, tam czapeczki skaczą!... Podszedł bliżej, pod samą wierzbę. – To żabki! Ależ się wystroiły! Kle, kle, kle! – roześmiał się bociek. – W sam raz dla mnie! Żabki nic nie słyszały. – Patrzeć już nie mogę na zielony kolor! – Nigdy już nie zdejmę tego czerwonego kapelusza! – Ani ja czerwonej sukienki! – wykrzykiwały głośno. A bociek coraz bliżej! Nie spieszy się, tylko wolno podnosi wysoko to jedną, to drugą nogę w czerwonych pończochach. Nigdy jeszcze nie był taki wesoły! Podśpiewuje sobie bocianim głosem: – Nie skryjesz się, żabko, w ziele, widzę przecież twój kapelusz! Dopiero teraz zobaczyły go żabki! Dopiero teraz usłyszały jego głos! Jedna – myk! Ukryła się w trawie, w zielonych liściach. Na próżno! Bociek dobrze je widzi i śpiewa swoje: – Nie uciekniesz! Tam, w zieleni, twój berecik się czerwieni! Hop! – skoczyła zielona żabka w zielony tatarak. Bociek już przy niej: – Żabko, wszędzie cię zobaczę, masz czapeczkę niby maczek! (Nauczyciel przerywa opowiadanie i prosi dzieci, aby

spróbowały powiedzieć, co mogło się wydarzyć potem. Następnie kontynuuje). Mądra stara żaba, ukryta pod wielkim, zielonym liściem, zdążyła krzyknąć przerażona: - Zrzućcie prędko te czerwone stroje! Pospadały w trawę porzucone w pośpiechu kapelusze, tu frunęła sukienka, tam potoczyła się czapka. A żabki w swoich starych, zielonych płaszczykach - hop! Pod zielony liść, w zieloną trawę, w zieloną wodę. Bociek patrzy to jednym okiem, to drugim. Już nie podśpiewuje. Dotknął dziobem czerwonego kapelusza w trawie. A kapelusz nie ucieka! - Gdzie się podziały żabki? - rozgląda się zdumiony. Nie widzi, że pod liściem ukryła się jedna - w płaszczyku zielonym jak liść. W trawie siedzi druga - zielona jak trawa. W wodzie siedzi trzecia - w płaszczyku zielonym jak woda. I wszystkie takie zielone, zielone... Spuścił bociek długi dziób! Ach, jaki był zły! Już nie odnajdzie tak łatwo zielonych żabek w zielonej trawie, w zielonej wodzie, wśród zielonych liści...

### 3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Jak nazywały się żabki? Dlaczego postanowiły urządzić bal?
- Kogo na niego zaprosiły? Jacy goście przyszli?
- Kto przybył jako ostatni? Dlaczego? Jak przebrały się żabki?
- Co zobaczył bocian ze swojego gniazda? Dlaczego bocianowi było łatwo odnaleźć żabki?
- Co poradziła im stara żaba?
- Dlaczego bocian nie mógł odnaleźć żabek, gdy zrzuciły czerwone ubranka?
  - Wyjaśnienie, co to jest barwa ochronna i jakie ma znaczenie w świecie zwierząt - na przykładzie żab.

### 4. Zabawa Zielona żabka.

Dzieci klaszczą jeden raz po zakończeniu każdego wersu. Potem klaszczą wtedy, kiedy usłyszą słowa określające kolor zielony.

**Zielona żabka,  
choć jeszcze mała,  
swoją zieloną płaszczyk  
z szafy wyjmowała.  
W zielonym płaszczyku  
do wody wskoczyła,  
a zielona woda  
przed boćkiem ją skryła.**

### **Nasze żabki - malowanie farbami plakatowymi.**

1. Oglądanie w atlasach lub( Internet)obrazków, zdjęć żab różnych rodzajów; zwrócenie uwagi na charakterystyczną budowę ich ciała, nazywanie i wskazywanie poszczególnych części; zwrócenie uwagi, że żaby są zwierzętami wodno-lądowymi.

2. Ćwiczenia artykulacyjne na podstawie wiersza M. Dynowskiej Żaby.

Dzieci naśladują odgłosy w odpowiednich miejscach.

Zebrał się żabek tłum:

**rade, rade, rade,**

**kum, kum, kum!**

Czy jest? Kto?

Czy jest pan?

Jaki pan?

**Pan bocian?**

(Dzieci odpowiadają na pytania nauczyciela

Och! Jest, jest!

Rade, rade, rad

Kopę żab.

od poranka zjadł).

**Kum, kum, kum,**

**ach, ach, ach!**

Kumie mój,

co za strach.

3. Słuchanie ciekawostek na temat żab.

Nie wszystkie żaby są zielone. Niektóre są różnokolorowe z czerwonymi, brązowymi, a nawet niebieskimi plamkami. Żaby nie lubią przebywać zbyt długo na słońcu, bo wysusza ich skórę. Nigdy nie piją wody pyszczkiem. A jak to robią, czy wiecie? (Woda przecieka przez ich skórę).

4. **Wykonanie pracy plastycznej.**

- Dzieci malują swoje żabki na kartonie.
- Oglądają powstałe prace, porównują wygląd żabek, ich wielkość; nadają im żabie imiona.
- Po wyschnięciu wycinają je; przyklejają do pudełek po zapałkach, aby stały, i prezentują w trawie z bibułki na wystawie w kąciu dla rodziców.

5. **Karta pracy, cz. 4, s. 41.** Rysowanie po śladach – od obrazków gąsienicy motyli: cytrynka, pazia królowej, bielinka, do obrazków motyli.
6. Tworzenie wspólnego rysunku pod hasłem Jakie zwierzę można spotkać na łące?. Np. bocian, motyl, biedronka, osa...
7. **Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 25.**

## **RELIGIA**

(wychowawca: p. Krystyna Kwolek)

### **Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!**

Zdając sobie sprawę z tego, że są to małe dzieci i niestosownym byłoby **obciążać nadmiernie uczniów czasem "zajmowania" przez nich komputera ustalamy co następuje:**

1. Bardzo proszę, aby rodzice wraz z dziećmi codziennie praktykowali modlitwę z intencją o ustanie epidemii. Rodzaj modlitwy jest dowolny. Bardzo proszę, aby poinformować swoje dzieci, że cała ich klasa również modli się codziennie i przez to wzmacnia się nasza siła jako osób wierzących.
2. W najbliższym tygodniu proszę, aby dzieci obejrzały: <https://www.youtube.com/watch?v=hyYYSEW0Qc4>
3. Zachęć rodziców, aby wybrać się na majówkę do kościoła. Zapraszamy od poniedziałku do piątku na Mszę Świętą o 7:00 lub 18:00. Po Mszy Świętej majówka.

### **19.05.2020r. Biedronki, motyle i kwiaty.**

Cele ogólne: – rozwijanie umiejętności liczenia; przygotowanie do działań pieniężnych; rozwijanie poczucia rytmu i umuzykalnianie.

Cele operacyjne Dziecko: – przelicza elementy, dodaje i odejmuje na konkretach; rozpoznaje i nazywa monety o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł i banknot o nominale 10 zł; śpiewa piosenkę, tworzy akompaniament na instrumentach perkusyjnych.

Środki dydaktyczne: piosenka Konik polny, sylwety motyli, biedronek, kwiatów (z różną liczbą płatków), kartoniki z kropkami, liczmany, kartoniki z buziami –

uśmiechniętą i smutną, wyrazy: bankier, banknoty, bankomat, sylwety monet o nominatach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, sylwety banknotów, litery, kartoniki z działaniami (bez zapisanych wyników), karta pracy, cz. 4, s. 42, książka, s. 84, 85.

Przebieg dnia

I

1. Karta pracy, cz. 4, s. 42. Naklejanie obrazków zwierząt (odszukanych w naklejkach) w odpowiednich miejscach na karcie.

II

### **Zabawa matematyczna - Biedronki, motyle i kwiaty.**

- Układamy motyle - nauczyciel układa przed dziećmi cztery papierowe kwiaty, a obok nich kartoniki z różną liczbą kropek (od 1 do 10). Zadaniem dzieci jest poukładać na kwiatkach sylwety motyli w taki sposób, aby ich liczba na każdym kwiatku była zgodna z liczbą kropek na położonym pod kwiatkiem kartoniku z kropkami. Potem ich zadaniem jest poukładać sylwety motyli tak, aby ich suma ze wszystkich kwiatków odpowiadała liczbie na kartoniku ułożonym pod spodem. Np. kartonik z dziesięcioma kropkami - na jednym kwiatku siedem motyli, na pozostałych - po jednym.
- Liczymy płatki kwiatów - nauczyciel układa przed dziećmi kwiaty z różną liczbą płatków (od 1 do 10); zadaniem dzieci jest: - policzenie, z ilu płatków składają się poszczególne kwiatki - ułożenie kwiatków w szeregu - od kwiatka z najmniejszą liczbą płatków do kwiatka z ich największą liczbą - po pomieszczeniu kwiatków - ułożenie kwiatków od tego z największą liczbą płatków do tego z ich najmniejszą liczbą.
- Gdzie znajdują się biedronki? - dzieci układają sylwety biedronek zgodnie ze wskazówkami nauczyciela, np. Połóż biedronkę z prawej strony kwiatka... z lewej strony kwiatka... nad kwiatkiem... pod kwiatkiem... między kwiatkami...

Określanie przez dzieci, gdzie znajduje się biedronka układana przez nauczyciela.

Układanie pod kwiatkami sylwet biedronek w taki sposób, aby ich liczba odpowiadała liczbie płatków, które ma dany kwiatek.

Udzielanie odpowiedzi na pytania nauczyciela, np. Pod którym kwiatkiem znajdują się cztery biedronki? Pod którym znajdują się trzy...?

- Kropki biedronki – dzieci sumują kropki na skrzydełkach kolejnych biedronek na obrazkach; układają przed sobą odpowiednią liczbę liczmanów.

Układają kropki na skrzydełkach biedronki na swoim obrazku w taki sposób, aby ich suma na obu skrzydełkach wyniosła siedem.

Dobierają sylwety biedronek w pary tak, aby razem miały siedem kropek (jedna ma dwie kropki, a druga pięć kropek).

- **Ćwiczenia w książce, s. 84.**

Układanie zadań do ilustracji przygotowanych przez dzieci.

Zapoznanie z monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł i banknotem o nominale 10 zł.

1. Odczytywanie umieszczonych na tablicy wyrazów: **bankier, banknoty, bankomat.**

– Kim jest bankier? Czym się zajmuje?

– Do czego służy bankomat?

– Co to są banknoty?

- Wyodrębnienie wspólnego wyrazu z wyrazów umieszczonych na tablicy (**bank**).

2. Rozmowa na temat banku

– Co to jest bank?

– Czy jest potrzebny? Dlaczego?

– Kto pracuje w banku?

– Co powinni umieć ludzie pracujący w banku?

3. Zabawa Kto nadaje się na bankiera?

Nauczyciel ma kartoniki z działaniami bez zapisanych wyników.

Pokazuje je kolejno, a dzieci liczą na palcach i podają wyniki. Np.

**2 + 8 = ... 3 + 6 = ... 4 + 6 = ... 5 + 5 = ... 2 + 7 = ...**

4. Rozpoznawanie i nazywanie nominałów monet.

Nauczyciel umieszcza na tablicy po dwie sylwety monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł. Dzieci nazywają przedstawione monety.

- Układają z liter napis: To monety.

5. Rozpoznawanie banknotu.



Nauczyciel mówi, że pieniądze drukowane na specjalnym papierze nazywamy banknotami. Mamy banknoty o nominałach: 10 zł, 20 zł, 50 zł, 100 zł, 200 zł. (Nauczyciel pokazuje sylwety banknotów).

Dzieci oglądają banknot 10-złotowy pod światło.

- Nauczyciel umieszcza na tablicy sylwetę banknotu 10-złotowego.

Dzieci układają napis: **To banknot.**

6. Podział liczby 10 na składniki, z wykorzystaniem sylwet monet.

Dzieci układają na tablicy sylwety monet w różnych wariantach tak, aby dawały 10 zł.

5 zł 5 zł

2 zł 2 zł 2 zł 2 zł 2 zł

1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 5 zł

1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł 1 zł

2 zł 2 zł 1 zł 2 zł 2 zł 1 zł

2 zł 2 zł 1 zł 5 zł

**Słuchanie piosenki Konik polny** (sł. Z. Holska-Albekier, muz. F. Rybicki) śpiewanej przez nauczyciela.

7. Tworzenie na instrumentach ilustracji muzycznej – łąka wiosną. • Nauczyciel zapoznaje dzieci z tekstem opowiadania. Na zielonej polanie dzisiaj miłe spotkanie. Od samego rana słychać klekot bociana. Krążą wokół osy, osy żądlinosy... Brzęczą głośno muszki, głodne pasibrzuski... Śpiewają skowronki srebrzyście jak dzwonki... Małe żabki w trawie kumkają ciekawie... Nawet wiatr wiosenny wcale nie jest senny. Cóż to za spotkanie? Wiosny powitanie!
- Wymienienie przez dzieci postaci występujących w tekście: bocian, osy, muszki, skowronki, żabki, wiatr wiosenny. Dzieci tworzą głosem efekty dźwiękowe imitujące odgłosy owadów, ptaków, wiatru.

Nauczyciel przydziela dzieciom role, a następnie głośno czyta opowiadanie. Dzieci wzbogacają tekst opowiadania, włączając się do gry lub odtwarzając głosem dźwięki w momencie pojawienia się przydzielonych im postaci. Zabawę można powtórzyć ze zmianą ról.

8. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu; śpiewanie po jednym wersie przez nauczyciela, a potem przez dzieci; śpiewanie piosenki – zespołowo i indywidualnie.

### III

**Zabawa Prawda to czy plotka?**

Dzieci oceniają, czy wypowiedziane przez nauczyciela zdania są zgodne z prawdą czy nie. Unoszą w górę kartonik z uśmiechniętą buzią, jeśli jest to prawda, a ze smutną – jeśli nieprawda.

Prawda to czy plotka, ...ryby pływają w stawie, ...żaba urodziła kotka, ...żaby skaczą po trawie, ...ślimaki to ogromne zwierzaki, ...dzięcioł stuka w korę drzewa i robaki z niej wybiera, ...maki to kolorowe ptaki, ...kiedy świeci słońce, jest ciepło na łące. Itp.

#### 9. **Ćwiczenia w książce, s. 85.**

Nazywanie jednym słowem tego, co znajduje się w kolejnych ramkach. Liczenie elementów w ramkach. Mówienie, gdzie jest ich najmniej. Określanie, do czego mogą być potrzebne przedmioty umieszczone w trzeciej ramce.

#### **20.05.2020r. Zagadki o łące.**

Cele ogólne: – rozwijanie mowy i logicznego myślenia; rozwijanie sprawności manualnej i inwencji twórczej.

Cele operacyjne Dziecko: – rozwiązuje zagadki; wyraża swoje spostrzeżenia za pomocą ekspresji plastycznej.

Środki dydaktyczne: wiersz M. Buczkówny Rano na łące, teksty zagadek, obrazki do zagadek, rebus fonetyczny, obrazki roślin łąkowych poprzecinane na połowy, obrazki zwierząt spotykanych na łące, kropidło, naczynie z wodą, pastele olejne, nożyczki, klej, zielona bibuła, tekst rymowanki do masażyku, karty pracy, cz. 4, s. 43, 44, 45.

### **Przebieg dnia**

#### **I**

##### 1. Rozmowa na temat mrówek.

- Gdzie mieszkają mrówki?
- Kto rządzi w mrowisku?
- Z czego słyną mrówki?

Mrówki żyją w koloniach i każdy osobnik wykonuje ściśle określone funkcje. Założycielką kolonii jest samica – królowa. W kolonii jest więcej samców niż samic. Samce właściwie poza adorowaniem królowej podczas rójki nie robią nic. Żyją bardzo krótko.

Najliczniejszą grupę stanowią robotnice. Wykonują one wszelkie prace: zbierają i dostarczają do mrowiska pożywienie; budują i sprzątają mrowisko; bronią go przed intruzami; opiekują się potomstwem. Robotnice żyją od 4 do 7 lat i ich obowiązki zmieniają się wraz z wiekiem. Młode pracują w gnieździe, a starsze – poza nim. Zajęciem królowej jest wybieranie miejsca na gniazdo i składanie jaj. Królowe są karmione i czyszczone przez robotnice. Mrówki pobierają pokarm pochodzenia roślinnego i zwierzęcego. Są związane z

mszycami. Jest to typowe współżycie, gdyż obie strony odnoszą z tego korzyści (mrówki zlizują rosę miodową wydalaną przez mszyce, w zamian opiekują się nimi).

2. **Karta pracy, cz. 4, s. 43.** Kolorowanie rysunku mrowiska.  
Rysowanie po śladach rysunku mrówki.

II

### **Zabawa dydaktyczna Zagadki o łące.**

1. Rozwiązywanie zagadek. Dzieci rozwiązują zagadki i wskazują obrazki przedstawiające rozwiązania.

Skaczą po łące, pływają w wodzie,  
żyją z bocianem w ciągłej niezgodzie. (żaby)

Lata nad łąką w czerwonej kapotce, a na tej kapotce jest kropka przy kropce.  
(biedronka)

Rośnie nad wodą ten mały kwiat, niebieskim oczkiem patrzy na świat i szepcze skromnie: Nie zapomnij o mnie. (niezapominajka)

Na zielonej łące rosą ich tysiące, w swej nazwie „sto” mają. Jak się nazywają? (stokrotki)

Czy znacie takiego konika, który pięknie w trawie cyka? (konik polny)

Krażę nad łąką, ile mam sił i zbieram z kwiatów złocisty pył.  
(pszczola)

Pracowite, małe budują wspaniałe kopczyki, pałace.  
Szanujmy ich pracę. (mrówki)

Ten piękny owad odwiedza kwiateczki, ma skrzydła tęczowe  
niekiedy w kropeczki. (motyl)

Ma dwa różki, choć nie bodzie mieszka w trawie albo w wodzie.  
Domek swój, jak sami wiecie, nosi zawsze na swym grzbiecie.  
(ślimak)

Czerwone ma nogi, biało-czarne piórka, , do wody przed nim..  
żaby dają nurka (bocian)

**Karta pracy, cz. 4, s. 44.** Rysowanie żaby, maka, motyla i ślimaka w odpowiednich ramkach. Kolorowanie rysunków.

**Nasza łąka - twórcza zabawa plastyczna.**

Wypowiedzi dzieci o tym, kogo chciałyby spotkać na łące;  
uzasadnianie wypowiedzi.

1. Wykonanie pracy plastycznej. Zaproponowanie wykonania łąki
  - Samodzielne działania dzieci: rysowanie wybranych roślin i zwierząt na papierze rysunkowym farbami.

**Karta pracy, cz. 4, s. 45.**

Dorysowywanie brakujących części mniszka lekarskiego.  
Kolorowanie wybranego rysunku.

**21.05.2020r. Odwiedziny na łące.**

Cele ogólne: – rozpoznawanie roślin i zwierząt żyjących na łące; zachęcanie do wnikliwej obserwacji przyrody.

Cele operacyjne Dziecko: – rozpoznaje rośliny i zwierzęta żyjące na łące; prowadzi wnikliwe obserwacje przyrody.

Środki dydaktyczne: piosenka Konik polny, lupy, łopatka, woreczek na okazy roślinne, stoik z otworami, kartonowe ramki, piłka, skakanki, kartki do zielnika, książka, s. 86, 87, Przygotowanie... s. 61.

Przebieg dnia

**I**

**1. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 61.**

- Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.
2. Ćwiczenia twórcze – łąkowe rozmowy. – Co by powiedziała do nas żabka spotkana na łące, gdybyśmy mogli zrozumieć jej mowę? – Co by powiedziała żaba do bociana? – Czy potrafilibyście porozmawiać jak żaba z bocianem? Dwoje chętnych dzieci przeprowadza rozmowę. Jedno w imieniu żabki, a drugie – bociana.
    - Czy mieszkańcy łąki ze sobą rozmawiają?
    - Co może być tematem ich rozmów?
  2. Ćwiczenia słuchowe – Uważnie słuchamy.  
Nauczyciel wypowiada nazwy roślin i zwierząt, które można spotkać na łące, z podziałem na sylaby, a potem – na głoski. Dzieci dokonują ich syntezy, podają całą nazwę i wskazują odpowiedni obrazek.
  3. **Ćwiczenia w książce, s. 86.**  
Wskazywanie w każdym szeregu innych zwierząt niż we wzorze. Wskazywanie 10 różnic pomiędzy obrazkami dzieci.

**II**

**Wycieczka na łąkę.**

1. Rozmowa poprzedzająca wycieczkę.
  - Co to jest łąka?

- Co się dzieje z łąką, gdy trawa już urośnie?
  - Dlaczego ludzie koszą łąki?
  - Jakie zwierzęta żyją na łące?
  - Co się z nimi dzieje po skoszeniu trawy?
2. Przypomnienie o właściwym zachowaniu się podczas wycieczki.
3. Przygotowanie potrzebnych materiałów i przyborów. Dzieci zabierają: łopatkę i woreczek na okazy roślinne; lupy; słoik z otworami (umieszcza w nim biedronkę).
4. Wyjście (lub wyjazd) na pobliską łąkę.
5. Prowadzenie obserwacji na łące.
- Oglądanie roślin – nazywanie ich.
  - Zwrócenie uwagi na kolorystykę łąki.
  - Poszukiwanie zwierząt.
  - Wykopanie koniczyny (okaz z korzeniami, łodygami, kwiatami) i umieszczenie jej z odrobiną ziemi w woreczku foliowym.
  - Złapanie biedronki i umieszczenie jej – w celach obserwacyjnych – w słoiku.
6. Oglądanie umieszczonej w słoiku biedronki. (Potem należy ją wypuścić). – Jak wygląda biedronka? – Ile ma odnóży? (3 pary i czułki). – Czy wiecie, co jest pożywieniem biedronki? Zjada mszyce, które niszczą rośliny. Jest drapieżnikiem wśród owadów, bo poluje na mszyce, atakuje je i zabija. Pomaga w ten sposób ogrodnikom, toteż jest bardzo pożyteczna.
7. Wypowiadanie się na temat zwierząt zaobserwowanych na łące (np. żaby, jaszczurki, ślimaka...).
8. Zabawa słowna Dokończ. Zwinny jak... (jaszczurka) Powolny jak... (ślimak) Zielony jak... (żaba) Kolorowy jak ... (motyl) Niebieski jak... (niezapominajka)
9. Wielozmysłowe obserwowanie łąki.
- Obserwowanie zachowania owadów, słuchanie wydawanych przez nie odgłosów.
  - Obserwowanie roślin poruszanych wiatrem, rozpoznawanie ich i nazywanie.

- Oglądanie wybranych roślin lub zwierząt przez lupę.
- Zbieranie znanych roślin w celu wykonania zielnika.
- Robienie bukietów z kwiatów.

III

1. Swobodne wypowiedzi dzieci na temat wrażeń z wycieczki.

2. **Ćwiczenia w książce, s. 87.**

- Wykonanie pierwszej kartki zielnika na podstawie mniszka lekarskiego (może być koniczyna) – według instrukcji przedstawionej na zdjęciach.
- Określanie, co znajduje się w podanych rogach na kartkach.

**J. angielski grupa 0b** 21.05.2020 ( czwartek)

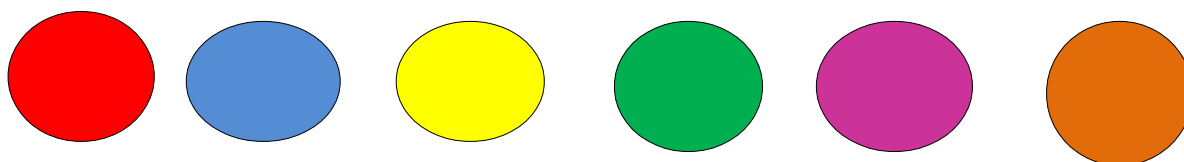


*Hello Boo !*

**Witajcie**, Boo serdecznie was pozdrawia i ma nadzieję, że cały czas ćwiczycie i powtarzacie słówka z wcześniejszych lekcji. Dziś Boo zaprasza was do utrwalenia kolorów w j. angielskim oraz poznania kilku nazw zwierząt spotykanych w gospodarstwie domowym.

Na początek kolory: **What's the color?** Nazywaj kolory w j. angielskim:

**red, blue, yellow, green, purple, orange**



Super!

A teraz zapraszam do utrwalenia kolorów oraz nauki kilku nazw zwierząt. Proszę otworzyć krótki filmik na kanale youtube [https://www.youtube.com/watch?v=qHzSFNk\\_g-E](https://www.youtube.com/watch?v=qHzSFNk_g-E)

**Tytuł filmu:** What's in the Window? - Farm Animals | Fun Kids English.

Następnie powtórzcie nazwy zwierząt, które pojawiły się w nagraniu:

**cow** /kał/ **cat** /kat/ **dog** /dog/ **duck** /dak/ **donkey** /danki/ **sheep** /szip/

Na koniec spróbujcie odszukać poznane dziś zwierzątka na poniższym rysunku:



Goodbye!

#### **Tydzień IV: Święto rodziców**

**22.05.2020r. Wkrótce Dzień Matki i Dzień Ojca.**

Cele ogólne: – zachęcanie do przygotowania niespodzianek dla mamy i taty z okazji ich świąt; umuzykalnianie i rozwijanie poczucia rytmu.

Cele operacyjne Dziecko: – wypowiada się, w jaki sposób można sprawić przyjemność rodzicom; śpiewa piosenkę.

Środki dydaktyczne: inscenizacja B. Szelaŕowskiej Zgubione korale, sylwety do teatrzyku, piosenka Święto naszej mamy, kalendarz, sylweta serca, kule z bibuły, tamburyn, instrumenty perkusyjne, zdjęcia rodzinne przyniesione przez dzieci, karton, klej, kredki, flamastry, kolorowe sznurki, karty pracy, cz. 4, s. 46, 47.

Przebieg dnia

I

#### **1. Karta pracy, cz. 4, s. 46.**

Rysowanie coraz mniejszych szlaczków.

#### **2. Zabawa przy muzyce – Układamy serduszko.** Dzieci, przy nagraniu piosenki Święto naszej mamy, poruszają się tanecznym krokiem po sali, w rękach mają kolorowe sznurki. Podczas przerwy w grze

układają z nich na podłodze sylwetę serduszka. Ponowne dźwięki melodii są sygnałem do tanecznego poruszania się po sali.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – Dzieci rosną. Na hasło: Małe dzieci, przedszkolaki wykonują przysiad; gdy usłyszą hasło Dzieci rosną – powoli prostują się, aż do wspięcia na palce.
- Skłony – Witamy gości. Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu. Podczas przerwy w grze wymyślają fantazyjny ukłon na powitanie odwiedzających je gości.
- Zabawa z elementem skoków – Dzieci, do przedszkola! Dzieci swobodnie maszerują po sali w różnych kierunkach. Na hasło: Dzieci, do przedszkola! – skokami z nogi na nogę przemieszczają się do wyznaczonego miejsca i siadają skrzyżnię
- Zabawa uspokajająca – Mały świat. Dzieci rytmicznie maszerują po obwodzie koła i powtarzają rymowanekę: **Tata, mama, siostra, brat (na każde słowo wykonują jedno klaśnięcie) i ja (zatrzymanie i wskazanie na siebie) – to mój mały świat (obrót wokół własnej osi).**

## II

### **Teatrzyk sylwet na podstawie inscenizacji B. Szelałowskiej Zgubione korale.**

1. Ekspresja słowna – Jaka jest moja mama.  
Dzieci podają imię mamy; opisują jej wygląd i opowiadają o tym, co najbardziej lubi robić, jakie ma obowiązki domowe, gdzie pracuje.
2. Prezentacja teatrzyku sylwet. Występują: żabka, bocian, konik polny, pszczołka, jeź, kret, mrówka, ślimak i kwiaty.  
**Wszyscy:** Bociek na żabkę pewnie poluje. Oj, biedna żabka, wciąż pochlipuje.  
**Żabka:** Ale dziś piękna pogoda!  
Wciąż siedzieć w stawie? Aż szkoda!  
**Myszka:** Witaj, żabko! A ty dokąd? Życie ci niemiłe? Bociek cię od rana szuka.  
Będzie tu za chwilę.  
**Konik polny:** Oj, żabko, to prawda.  
Ja mam wzrok sokoli.  
I nie widzę, by bociek siedział na topoli.  
**Kwiatki:** Przydałaby nam się pszczoła.  
**Pszczoła:** Tu jestem, czy ktoś mnie woła?  
**Mlecz:** Chodź do nas, mała pszczołko!  
Ty po łące latasz w kółko!  
Nie widziałaś przypadkiem bociana?  
Podobno żabki szuka od rana.  
(Żabka płacze wśród kwiatów, zwierzątka ją pocieszają).



**Jeź:** Ja jestem język. Kolce mam ostre jak należy.  
Obronię cię przed bocianem.

**Żabka:** Oj, będę dziś jego śniadaniem.

**Wszyscy:** Bociek na żabkę pewnie poluje.  
Oj, biedna żabka, wciąż pochlipuje.

**Kret:** Wiesz co, żabko, tu, na łące siedzieć szkoda.  
W stawie mokro! Zimna woda.  
Chodź najlepiej, żabko, ze mną.  
Najbezpieczniej jest pod ziemią.

**Mrówka:** E, nieprawda, panie krecie.  
Coś pan dzisiaj bzdury plecie.  
Dom najlepszy to mrowisko.  
Zawsze mam do niego blisko.

**Ślimak:** Ja się na tym lepiej znam,  
bo na grzbiecie domek mam.  
Niepotrzebny dom zbyt wielki!  
Poszukajmy gdzieś muszelki.

**Pszczółka:** Pokażę ci, żabko, jak należy latać,  
razem polecimy do mojego brata  
Wrócimy, gdy bociek zabierze stąd dzieci,  
bo on do Afryki już jesienią leci.  
(Pojawia się bocian).

**Bociek:** Och, wreszcie cię, żabko, znalazłem.  
Bo widzisz, moja kochana, szukam cię dzisiaj od rana.  
Wiesz, dzisiaj jest święto matki,  
kupiłem jej z jarzębiny piękne czerwone korale.  
I kiedy nad stawem leciałem, wpadły mi prosto do wody.  
A nikt tak nie pływa jak ty. Żabeczko, pomożesz mi?

**Żabka:** Chętnie ci, boćku, pomogę.  
Obiecaj mi jednak nagrodę:  
nie zjesz mnie na kolację.

**Kwiatki:** Obiecaj jej, bo ma rację!

**Mlecz:** Nagroda jej się należy, gdy tylko odnajdzie korale.

**Bocian:** Powiem ci coś, żabko, choć się bardzo wstydę.  
Mdli mnie, kiedy żabkę na talerzu widzę!  
Kiedyś, kiedy jeszcze małym boćkiem byłem,  
żabką się dławilem. I od tego czasu tylko rybki jadam.  
(Żabka odnajduje korale w stawie).

**Żabka:** Masz, boćku. Oto korale, nie zniszczyły się wcale.

**Pszczółka:** Oj, boćku kochany,  
przypomniałeś nam, że dziś święto mamy.  
Chodźcie tutaj wszyscy, chodźcie jak najprędzej!  
Miłość mamom wyśpiewamy w tej oto piosence.

### 3. **Rozmowa na temat przedstawienia.**

- Jakie postacie w nim wystąpiły? Dlaczego bocian szukał żabki?  
- Dla kogo bocian kupił korale? Z jakiej okazji to zrobił? Czego bała się żabka?

- Czy bocian miał wobec niej złe zamiary? W jaki sposób żabka pomogła bocianowi?

4. Zabawa dramatowa Bocian i żabka. Chętne dzieci wcielają się w rolę żabki i bociana; prowadzą krótką rozmowę, w której bocian prosi żabkę o pomoc w znalezieniu zgubionych koralików.

5. Odszukanie w kalendarzu dat: Dzień Matki – 26 V i Dzień Ojca – 23 VI. Podkreślenie znaczenia tych dni, zachęcanie dzieci do sprawiania rodzicom z tej okazji miłych niespodzianek.

6. Burza mózgów – Co możemy zrobić dla mamy i taty z okazji ich świąt?

Dzieci podają propozycje, nauczyciel zapisuje je na sylwecie serca.

Zabawa ruchowa rozwijająca umiejętność współdziałania – Rozsypane korale.

Dzieci poruszają się po sali w rytm tamburynu pomiędzy rozsypanymi przez nauczyciela kulami z bibuły – koralikami. Podczas przerwy w grze zbierają korale i układają je, tworząc koło – sznur koralików.

#### **Zabawy przy piosence Święto naszej mamy.**

1. Zabawa rytmiczna Mama i tata. Dzieci poruszają się po sali w rytm zrobionego instrumentu. Podczas przerwy w grze rytmicznie klaszczą i powtarzają tekst rymowanki: **Rodzice zawsze mają dla nas czas, bo mama i tata kochają nas.**

2. Słuchanie piosenki Święto naszej mamy (sł. i muz. J. Kucharczyk) śpiewanej przez nauczyciela.

Dziś, gdy świę - to            na - szej    ma - my,        stań - my    wszys  
- cy        w ko - le

za - śpie - waj - my        gło - śno,    pię - knie,        na    ca - ła  
przed - szko - le.

Niech nam ży - ją,        niech nam ży - ją        u - ko - cha  
- ne        ma - my.

Zdro - wia, szczę - ścia,        po - myśl - no - ści        ży - cze - nia  
skła - da - my.

II. Już będziemy zawsze grzeczni,  
mili, uśmiechnięci,  
więc serduszka swe składamy z kwiatami w prezencie.

Ref.: Niech nam żyją...

III. Ustawimy się równiutko,  
zatańczymy w koło.

Mama z nami dziś zanuci  
piosenkę wesołą.

Ref.: Niech nam żyją...

### 3. Rozmowa na temat piosenki.

- Omówienie tempa i nastroju piosenki; zwrócenie uwagi na powtarzające się słowa.
  - O jakim członku rodziny jest mowa w piosence? Co obiecują dzieci?
  - Co składają w prezencie?
  - Czego życzą mamom?

4. Ćwiczenia emisyjne: powtarzanie wybranych fragmentów piosenki na sylabach: ma, ma, ta, ta, ba, ba. 5.

#### **5. Nauka piosenki fragmentami, metodą ze słuchu;**

śpiewanie piosenki – zespołowe i indywidualne.

6. Zabawa rytmiczna z wykorzystaniem instrumentów perkusyjnych – Moja mama, mój tata. Dzieci wystukują rytm swojej wypowiedzi na wybranym przez siebie instrumencie, np. Moja mama Ania jest kochana.

Mój tata Tomek dużo pracuje.

Dowolny taniec przy piosence Święto naszej mamy. Dzieci dobierają się parami, śpiewają piosenkę i tańczą.

### III

1. Karta pracy, cz. 4, s. 47. Łączenie kropek według wzoru

Oglądanie zdjęć dzieci i ich rodziców przyniesionych do przedszkola; opowiadanie, jakie sytuacje z życia dzieci przedstawiają. Przyklejanie zdjęć na kartonie, ozdabianie kartek według pomysłów dzieci flamastrami i kredkami; wykonanie albumu.

**Wychowanie fizyczne kl.5.(dziewczyny).**

**Proponuję w tym tygodniu marszobiegi w naturalnym środowisku w okolicy własnego domu.**

**Opracowała: Krystyna Kwolek.**